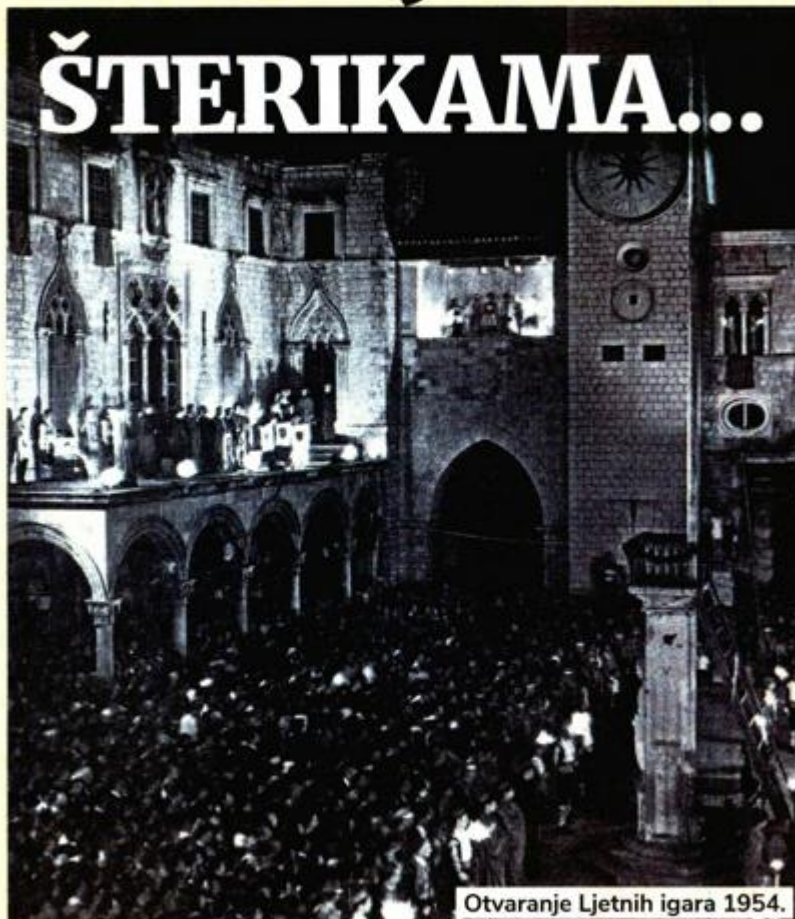

IGRE U MOM SRCU

POČELO JE POD ŠTERIKAMA...

Otvaranje Ljetnih igara 1954.

Piše: Vedran Benić

„Prve prostorije imali smo u Sponzi koja se tada obnavljala pa nikoga nismo mogli dovesti po danu, a uvečer smo palili šterike jer nije bilo struje.“ Ovako je u listu „Laus“ u srpnju 1986. gospodar Mato Baković opisao uvjete u uredima Igara prve festivalske sezone 1950. „Nas nekolicina entuzijasta bilo smo zapravo pioniri jer se tada cijeli grad veselio Festivalu. Bili su tamo Lukša Beritić, Ugo Luksio, Frano Dabrović, Joško Depolo, Stjepo Stražičić...Ja sam, eto, izabran za direktora.“ Mato Baković bio uključen i u osmišljavanje prvoga svečanog ceremonijala otvaranja Igara uvedenog 1953. godine: „U dogovoru sa Stijepom Stražičićem i Joškom Depolom napisao sam tekst koji sam i režirao.“ Ceremonijal je trajao 20-ak minuta, a opis pokazuje da su se ključni trenuci održali do danas. S Orlandova stupa „zdur, obučen u starinsku odjeću“ pročitao je uvodni proglas o početku Igara, a trubači, također u „starinskim nošnjama“ objavili početak svečanosti. Uz svirku Narodne glazbe podignut je barjak s natpisom „Libertas“, a potom su „svi dubrovački pjevački zborovi“ otpjevali Gundulić-Gotovčevu „Himnu slobodi“. No, zanimljivo je vrijeme početka ceremonijala – u 18.00 sati! Nakon togabilo je predviđeno „da će seljaci iz raznih krajeva kotara izvoditi svoja tradicionalna narodna kola u atriumu palače Sponza“ sve do početka svečane akademije u Kneževom dvoru u 21.00 sat. Izgleda da im se nije baš plesalo, jer im je „Dubro-

vački vjesnik“u osvrt uspočitnuo „neaktivnost“. Uz to, nije bio osiguran prolaz za izvođače od Kneževa dvora do Orlanda, pa su se morali „probijati kroz guste redove gledalaca“. Zamjereno je i književnom jeziku proglas: „U ovakvoj zgodi najljepše bi zvučio u starom dubrovačkom dijalektu“. Te 1953. godine Igre su otvorene već 12.lipnja i trajale do 25.rujna. Već na idućim Igrama 1954. ceremonijal otvaranja bio je u večernjim satima, no za razliku od sadašnjih svečanosti, publika je bila natiskana ispred Sponze i svečanost gledala stojeći.

Kakvo će otvaranje biti ove godine, vidjet ćemo. No, jedno je sigurno, prvih pet dana ovogodišnjih Igara borit će se s ludnicom Svjetskog nogometnog prvenstva. Iako se vaterpolsko navijanje ne može uspoređivati s globalnim nogometnim ludilom, pale su mi na pamet Ljetne igre iz 1996. Istodobno su se održavale Olimpijske igre u Atlanti i hrvatska vaterpolska reprezentacija bila je na putu za osvajanje medalje. Stjecajem okolnosti, 23.srpnja 1996. kada je Hrvatska pobijedila Ukrajinu 16:8, prisustvovao sam izvedbi „Dunda Maroja“ u kojoj je Predrag Vušović bio Dundo. Predo k'o Predo, redovito je na sceni ubacivao u svoje replike: „Izjednačili su“, „Opet vodimo“, „Gotovo, pobijedili smo!“ naravno uz gromoglasani pljesak publike na svaki njegov komentar. To je ono što se zove „teatar, sada i ovdje!“ Vaterpolisti su u Atlanti osvojili srebro. Mogu li nogometaši korak dalje?

Željko Davutović